

Sag anlagt den 13. november 2017 — TrekStor mod EUIPO — Beats Electronics (i.Beat jump)**(Sag T-746/17)**

(2018/C 032/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* TrekStor Ltd*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »i.Beat jump« — EU-varemærkeregistret nr. 4 729 075*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2236/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den giver medhold i den af indgiveren af ugyldighedsbegæringen indgivne begæring om fortabelse og erklærer sagsøgerens rettigheder vedrørende EU-varemærke nr. 4 729 075 for fortabt.
- Den af indgiveren af ugyldighedsbegæringen indgivne begæring om fortabelse forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte nødvendige omkostninger forbundet med sagens behandling for appelkammeret ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 15. november 2017 — UPF mod Kommissionen**(Sag T-747/17)**

(2018/C 032/49)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Union des Ports de France — UPF (Paris, Frankrig) (ved advokaterne C. Vannini og E. Moraitou)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 5176 final af 27. juli 2017 om Frankrigs støtteordning nr. SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) (herefter »den anfægtede afgørelse«) har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at kvalificere skatteforanstaltningen i sin helhed som statsstøtte, idet den herved ikke tog hensyn til kriteriet om, at aktiviteterne i de franske havne skal være af økonomisk karakter. I denne forbindelse er sagsøgeren af den opfattelse, at Kommissionen ved at konkludere, at det at fritage de franske havne for beskatning udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF uden at præcisere, at kvalificeringen som støtte alene begrænser sig til havnenes økonomiske aktiviteter, i princippet har behæftet sin afgørelse med en retlig fejl.
2. Andet anbringende om Kommissionens retlige fejl med hensyn til vurderingen af den økonomiske karakter af de aktiviteter, som udøves i de franske havne. Sagsøgeren er af den opfattelse at Kommissionen ligeledes har begået en retlig fejl ved sin analyse af den økonomiske karakter af de aktiviteter, der finder sted i de franske havne, idet Kommissionen
 - for det første, i sin afgørelse fuldstændig har undladt at tage hensyn til visse af de aktiviteter, som finder sted i de franske havne, og
 - for det andet, for så vidt angår flere andre aktiviteter i de franske havne blot har henvist til generelle principper, der følger af EU-Domstolens praksis vedrørende offentlig finansiering af havneinfrastruktur uden at konkludere, om de er af økonomisk karakter, selv om dette kriterium finder anvendelse i forbindelse med reglerne for statsstøtte.
3. Tredje anbringende om den retlige fejl og den utilstrækkelige begrundelse hvad angår betingelserne vedrørende konkurrencefordrejning og indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, for så vidt som Kommissionen med urette har fastslået, at den omhandlede skattefritagelse med hensyn til de franske havne i almindelighed samt ø-havne og oversøiske havne i særdeleshed var egnet til at frembringe konkurrencefordrejning og have en indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne. Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse ikke tilstrækkelig begrundet, for så vidt som Kommissionen uden at underbygge sit synspunkt antog, at disse betingelser var opfyldt i nærværende sag.
4. Fjerde anbringende om en retlig fejl i forbindelse med gennemførelsen af kontrolproceduren for eksisterende støtte og om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, og 2, TEUF samt af proportionalitetsprincippet, for så vidt som Kommissionen, for det første, ved at pålægge de franske myndigheder at dokumentere, at ordningen, hvorved de franske havne fritages fra selskabsskat, var forenelig med det indre marked, vendte bevisbyrden og handlede som om, den skulle træffe afgørelse om en anmodning om godkendelse af en ny støtteordning. For det andet har Kommissionen ved at pålægge de franske myndigheder at afskaffe denne fritagelsesordning fuldstændigt uden at godtgøre, at der ikke kunne foretages ændringer til denne foranstaltning med henblik på at gøre den forenelig med EU's regler om statsstøtte, tilsidesat artikel 108, stk. 1 og 2, TEUF, artikel 2 i forordning nr. 2015/1589 og proportionalitetsprincippet.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som den omstændighed, at Kommissionen kræver, at fritagelsesordningen afskaffes, mens den tillader ordninger for støtte til havne i andre medlemsstater, medfører en situation, hvor lige konkurrencevilkår mellem de forskellige europæiske havne ikke er sikret, og hvor der derimod opstår nye tilfælde af konkurrencefordrejning, hvorved Kommissionen direkte tilsidesætter den rolle, den er tillagt som garant for, at det indre marked fungerer effektivt. Kommissionen har således tilsidesat princippet om upartiskhed, som hænger nært sammen med princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 17. november 2017 — **Commune de Fessenheim m.fl. mod Europa-Kommissionen**

(Sag T-751/17)

(2018/C 032/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Frankrig), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Frankrig), Conseil départemental du Haut-Rhin (Colmar, Frankrig) og Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat G. de Rubercy)